

Sectie 59

Spiritualiteit van het hart: Een milieubewuste Spiritualiteit

Een andere dieper liggende oorzaak van de klimaatcrisis, waarin wij nu verkeren, ziet Paus Franciscus in een verkeerd begrip van de rol van de mens in de schepping (LS 116). Bij het bewerken van de aarde zijn wij mensen geen onafhankelijk beheerders, die onze eigen weg kunnen gaan, maar medewerkers van de Schepper.

De Paus ondersteunt de opvatting, dat God de menselijke autonomie, zelfstandigheid en vrijheid respecteert. God grijpt niet in, ook niet wanneer wij verkeerde beslissingen nemen (LS 80). Maar de Paus wijst er op dat wij deze zelfstandigheid en vrijheid samen met God en medemensen moeten beleven. Samen zijn wij verantwoordelijk voor een weldoordachte bewerking van de aarde (LS 119).

Volgens de christelijke visie draagt God ons mensen op om de aarde *met* elkaar en *voor* elkaar te bewerken en te ontwikkelen. De rijkdom, die de aarde ons biedt, is een geschenk van God aan heel de mensheid, toekomstige generaties inbegrepen.

Wanneer wij daarentegen onszelf als alleenheersers van de schepping beschouwen, hebben wij de neiging om altijd voorrang te geven aan eigen belang en "*alles wat dit eigen belang niet dient, als onbelangrijk*" (LS 122) te beschouwen.

Een juiste relatie met God, medemensen en de natuur vraagt om nederigheid en eenvoud. "*De christelijke spiritualiteit houdt ons voor te groeien in soberheid en om met weinig tevreden te zijn*" (LS 222). Maar "*wanneer wij onszelf autonoom achten, God uit ons leven bannen en God vervangen door ons eigen ik, is het niet gemakkelijk om een gezonde nederigheid of verstandige soberheid te praktiseren. Wij menen dan namelijk dat onze subjectieve gevoelens kunnen bepalen wat goed en wat slecht is*" (LS 224).

BEZINNING

Een milieubewuste spiritualiteit: Wat betekent dat concreet?

*Met vreugde ervaren opgenomen te zijn
in de overweldigende schoonheid van de schepping.
Ervaren deel uit te maken van de 14 miljard jaar oude
geschiedenis van het universum en van de 3,8 miljard jaar
oude evolutie van het leven op aarde.*

*Deze evolutie te beleven als gericht op Gods
uiteindelijke zelfgave aan ons allen in liefde
door Jezus Christus en de Heilige Geest.*

*Ervaren geroepen te zijn tot solidariteit
met alle schepselen en, geleid door Gods Geest,
andere schepselen te accepteren als aan ons verwant.*

*Met zorg ervaren hoe overweldigend
de omvang van het milieuprobleem is:
hoe regenwouden verder verwoest worden,
dier- en plantensoorten uitsterven
en steeds meer koolstof
in de atmosfeer gepompt wordt.*

*Ons daarom wanhopig voelen, maar toch blijven hopen
door dit te zien als een deelname aan de weg van het kruis
en als een uitnodiging om ons toch te blijven inzetten voor de
heelheid van de schepping, terwijl wij
deze beschadigde aarde toevertrouwen aan Gods zorg.*

*Een bekering ervaren van consumptiedrang naar de
eenvoud van de eerste levensbehoeften: voedsel, kleren,
onderdak, medische zorg, passend onderwijs, liefdevolle
relaties, zinvol werk, een verrijkend geestelijk leven,
tijd met vrienden en met de natuur om ons heen.*

(Vrij naar: Denis Edwards, Ecology at the Heart of Faith.
Orbis Books. Kindle Edition, chapter 7). .